

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 13/22
27.12.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, мр Сретка Јанковића, Драгана Њесаровића, Марка Јоцића и Душанке Ђорђевић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Мирјане Јанковић Недић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА и др**, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у саизвршилаштву у вези са чланом 33 и 61 став 1 КЗ и др, одлучујући о жалбама Тужиоца за организовани криминал, окривљеног ББ, браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алексића, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић, браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Сунчице Стаменковић и бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката Владимира Вучинића и адвоката Петра Матића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.35/2020 од 09.06.2021. године, у седници већа одржаној дана 29.11.2022. године, а након већања и гласања дана 30.11.2022. и **27.12.2022. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

I

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног АА адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљеног ВВ адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.35/2020 од 09.06.2021. године, у делу одлуке о казни и одлуке о одузимању имовинске користи у односу на **АА, окривљеног ВВ и окривљеног ЂЂ**, тако што Апелациони суд у Београду, применом одредби члана 4 став 2, 4,45 и 54 КЗ

-окривљеном **АА**, за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, и то за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1

КЗ, утврђује казну затвора у трајању од **3 (три) године и 10 месеци**, а за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, задржава као правилно утврђену од стране првостепеног суда казну затвора у трајању од **4 (четири) месеца**,

-окривљеном ВВ за продужено кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, задржава као правилно утврђене од стране првостепеног суда казне затвора у трајању од **3 (три) године а** за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, казну затвора у трајању од **4 (четири) месеца**,

па их даљом применом одредби члана 60 и 63 КЗ, **ОСУЂУЈЕ** и то:

-окривљеног АА на јединствену казну затвора у трајању од **4 (четири) године**, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 09.06.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор, од 09.06.2021. године, па надаље, а

-окривљеног ВВ на јединствену казну затвора у трајању од **3 (три) године и 1 (месеца)** у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године,

-а окривљеног ББ за кривично дело кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, на казну затвора у трајању од **3 (три) године и 6 (шест) месеци**,

На основу одредбе члана 91 и 92 КЗ од окривљеног АА и окривљеног ВВ одузима се имовинска корист и то од окривљеног АА у износу од **5.400,00 евра**, а од окривљеног ВВ у износу **3.960,25 евра** које су дужни да плате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије, на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

док се жалбе бранилаца наведених окривљених у преосталом делу одбијају као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**, осим за радње кривичног дела описаног под тачком 9 у односу на окривљене АА, ВВ и ББ.

II

ОДБИЈАЈУ СЕ као неоноване жалбе Тужиоца за организовани криминал, окривљеног ББ и његовог браниоца адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљеног ГГ, адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алексића и првостепена пресуда у односу на ове окривљене, **ПОТВРЂУЈЕ**.

III

УСВАЈАЊЕМ ЖАЛБИ браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Сунчице Стаменковић, бранилаца окривљених ЖЖ, адвоката Владимира Вучинића и адвоката Петра Митића и **делимичним усвајањем жалби** браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић, браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Туфегџића и бранилаца окривљеног ВВ адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.35/2020 од 09.06.2021. године, у односу на кривично дело описано под тачком 9 изреке и у том делу предмет **ВРАЋА** првостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, К.По1 бр.35/2020 од 09.06.2021. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, за које му је применом наведених законских прописа и одредби чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ утврђена казна затвора у трајању од четири године и продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је даљом применом одредби члана 60 и 63 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од четири године и два месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 09.06.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана уз електронски надзор од 09.06.2021. године, па надаље; окривљени ВВ због извршења продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од три године и због продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца, па је применом одредби члана 60 и 63 КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и два месеца, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године, док су окривљени ГГ, ББ, ДД и ЂЂ оглашени кривим због продуженог кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, а окривљени ЕЕ и ЖЖ због извршења кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, за која кривична дела су окривљени ГГ, ББ и ДД осуђени на казне затвора у трајању од по три године, у које им се, сходно одредби члана 63 КЗ, урачунава време проведено у притвору и то окривљеном ГГ од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године, окривљеном ББ од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године и окривљеном ДД од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године, док је окривљени ЂЂ осуђен на казну затвора у трајању од 4 (четири) године, окривљени ЕЕ на казну затвора у трајању од 2 (две) године у коју му се урачунава време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 26.06.2020. године, а окривљени ЖЖ на казну затвора у

трајању од 2 (две) године. Истом пресудом, ставом II, на основу одредбе члана 350 став 5 КЗ у вези са чланом 87 КЗ окривљенима АА, ВВ, ГГ, ББ, ДД и ЖЖ изречена је мера безбедности одузимања предмета, те је одлучено да се од окривљених одузму следећи предмети и то: од окривљеног АА седам путничких возила марке “Audi”, “Fod”, “Volkswagen”, “Opel”, “Ford”, “Renault” и “Audi”, са ближим карактеристикама као у изреци побијане пресуде, као и један мобилни телефон марке “iPhone”, са осталим карактеристикама као у изреци, који предмети су одузети по потврди МУП РС, Дирекција полиције, УКП, Службе за борбу против организованог криминала, Одељења за сузбијање трговине људима и кријумчарење људима 03/2-3 број 50/19 од 18.09.2019. године, од окривљеног ВВ један мобилни телефон марке “iPhone” модел “6+”, одузет по потврди МУП РС, Дирекција полиције, УКП, Службе за борбу против организованог криминала, Одељења за сузбијање трговине људима и кријумчарење људима 03/2-3 број 52/19 од 18.09.2019. године, од окривљеног ГГ један мобилни телефон марке “iPhone”, модел “7+”, са осталим карактеристикама као у изреци побијане пресуде, одузет по потврди истог органа 03/2-3 број 54/19 од 18.09.2019. године, од окривљеног ББ један мобилни телефон марке “Samsung” са осталим карактеристикама као у изреци побијане пресуде, одузет по потврди истог органа 03/2-3 број 51/19 од 18.09.2019. године, од окривљеног ДД један мобилни телефон сиво-црне боје, марке “iPhone 6”, са осталим карактеристикама као у изреци побијане пресуде, одузет по потврди истог органа 03/2-3 број 53/19 од 18.09.2019. године и од окривљеног ЖЖ један мобилни телефон марке “Samsung 7J” са осталим карактеристикама као у изреци побијане пресуде, одузет по потврди МУП РС, Дирекција полиције, ПО Врање Ку.бр. Пу 1792/19 од 11.07.2019. године.

Ставом III изреке, на основу одредбе члана 91 и 92 КЗ, одлучено је да се окривљенима АА, ВВ, ББ, ГГ и ДД одузме имовинска корист прибављена кривичним делом и то: окривљеном АА одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 6.400 евра, окривљеном ВВ укупном износу од 4.800 евра, те су наведени окривљени обавезани да поменути износе плате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије, на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења, док је окривљеном ББ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 7.650 евра, те је од окривљеног одузето 2.450 евра по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, УКП, Службе за борбу против организованог криминала, Одељења за сузбијање трговине људима и кријумчарење људима 03/2-3 број 51/19-1 од 18.09.2019. године, а окривљени је обавезан да плати износ од 5.200 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљеном ГГ одузета је имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 1.650 евра, а окривљеном ДД у укупном износу од 4.050 евра, те су наведени окривљени такође обавезани да поменути износе плате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Истом пресудом, ставом четири на основу одредбе члана 261, 262, 264 став 1 и 3 ЗКП окривљени АА, ВВ, ГГ, ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ обавезани су да снесу све трошкове кривичног поступка, о чијој висини ће бити накнадно одлучено посебним решењем,

као и да на име паушала плате износ од по 15.000,00 динара, у року од 15 дана, од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљенима АА и ВВ за извршена кривична дела утврдити казне затвора у дужем временском трајању, те их осудити на јединствене казне затвора у дужем трајању, док ће окривљене ГГ, ББ и ЂЂ осудити на казне затвора у дужем временском трајању, те окривљенима АА, ВВ, ГГ, ББ, ДД, ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ за кривична дела која су извршили из користољубља, на основу одредбе члана 48 КЗ, као споредне изрећи новчане казне,

-бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Вук Туфегџић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Кривичног законика и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду и окривљеног ББ ослободи од оптужбе, а АА осуди за извршење кривичног дела из члана 350 став 3 у вези са ставом 2 КЗ или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да заједно са брањеником буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

-окривљени ББ, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће га ослободити од оптужбе, услед недостатка доказа,

-браниоци окривљених ВВ и ГГ, адвокати Крсто Бобот, Наталија Бобот и Марко Његомир, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичној санкцији и о другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду укине побијану пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи у погледу правне квалификације кривичног дела и одлуке о кривичној санкцији у смислу жалбених навода, истовремено захтевајући да буду обавештени о седници већа другостепеног суда,

-бранилац окривљеног ДД, адвокат Марко Алексић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење,

-бранилац окривљеног ЂЂ, адвокат Драгана Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама и другим одлукама, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, укине првостепену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или да пресуду преиначи тако што ће окривљеног ЂЂ ослободити од оптужбе или га пак осудити на блажу казну,

-бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Сунчица Стаменковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде материјалног права, одлуке о кривичној санкцији и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање,

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Владимир Вучинић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и првостепену пресуду преиначи тако што ће окривљеног ЖЖ ослободити од оптужбе услед недостатка доказа или да пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда и

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Петар Митић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, одлуке о кривичној санкцији, одлуке о мери безбедности одузимања предмета и одлуке о трошковима кривичног поступка, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и првостепену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење, истовремено захтевајући да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда.

Одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал поднели су:

-браниоци окривљених ВВ и ГГ, адвокати Крсто Бобот, Наталија Бобот и Марко Његомир, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану наведену жалбу, истовремено захтевајући да заједно са окривљенима буду обавештени о седници већа другостепеног суда и

-бранилац окривљеног ЖЖ, адвокат Петар Митић, са предлогом да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу Тужиоца за организовани криминал.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење одржао је седницу већа у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал, Саше Радуловића, окривљених АА и ББ и њиховог браниоца, адвоката Вука Туфегџића, окривљених ВВ и ГГ, адвоката Наталије Бобот и Крста Бобота, окривљеног ДД и окривљеног ЖЖ и његовог браниоца, адвоката Владимира Вучинића, и преводиоца за албански језик Славише Царичића, а у одсуству уредно обавештеног браниоца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Марка Његомира, као и браниоца окривљеног ЖЖ, адвоката Петра Митића, за кога нема доказа да је уредно позван, а окривљени ЖЖ се сагласио да се седница већа одржи у одсуству адвоката Петра Митића, те је размотривши списе заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, а имајући у виду и предлог Тужиоца за организовани криминал из наведеног писаног поднеска, као и наводе бранилаца окривљених из одговора на жалбу Тужиоца за организовани криминал, одлучио као у изреци пресуде.

Жалбом бранилаца окривљеног АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића побија се првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 9 ЗКП, али се у образложењу жалбе не наводи у чему би се конкретно састојала ова повреда.

Побијајући првостепену пресуду због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, бранилац наведених окривљених, адвокат Вук Туфегџић истиче да је изрека пресуде неразумљива у погледу постојања тзв. организоване криминалне групе, јер се у изреци не наводи где је конкретно предметна ОКГ формирана, када и где је створен план групе који је описан у изреци и колико је ко од припадника групе добијао по извршеној радњи, јер би, по мишљењу браниоца, нелогично било да су сви припадници делили једнаки износ као и организатор, што из изреке побијане пресуде произлази.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, наспрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљених АА и ББ изрека побијане пресуде у погледу постојања предметне организоване криминалне групе је јасна јер се из исте утврђује да је окривљени АА у временском периоду од фебруара 2019. године до септембра 2019. године на територији Републике Србије и то у Прешеву, Бујановцу, Врању, Лесковцу, Нишу, Алексинцу и Београду, организовао организовану криминалну групу, која је постојала одређено време и деловала споразумно у циљу вршења кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези става 2 КЗ, за које је прописана казна затвора од 3 до 15 година, а ради стицања непосредне финансијске користи, тако што је сачинио план деловања организоване криминалне групе, да за финансијску корист организује прихват илегалних миграната који су ван места одређеног за прелаз државне границе уз избегавање граничне контроле из Републике Северне Македоније недозвољено ушли на територију Републике Србије у реон Прешева, да организује недозвољени боравак на подручју Прешева и недозвољен транзит илегалних миграната возилима које је за те сврхе набављао заједно са припадником организоване криминалне групе окривљеним ВВ, са којим је у намери сакривања идентитета власника и корисника, постављао регистарске ознаке који припадају другим возилима, а затим су их користили у јавном саобраћају или су их предавали осталим припадницима организоване криминалне групе како би вршили недозвољени транспорт илегалних миграната преко територије централне Србије у близини града Београда (Мали Пожаревац) а све у циљу даљег недозвољеног транзита илегалних миграната ка земљама Европске Уније, након чега је остварену финансијску корист окривљени АА делио са припадницима организоване криминалне групе у зависности од њиховог оствареног задатка у свакој појединачној радњи омогућавања недозвољеног прелаз државне границе и недозвољеног транзита илегалних миграната кроз Републику Србију, а поред окривљеног ВВ, у наведеном временском периоду припадници организоване криминалне групе постали су и окривљени ГГ, ЂЂ, ББ, ДД, заједно са окривљеним ЗЗ (према коме је кривични потупак раздвојен), осуђеним ИИ и више НН лица, који су били способни да схвате значај свога дела и управљају својим поступцима, свесни свога дела, као и да је исто забрањено и хтели његово извршење, па су прихватили налоге организатора организоване криминалне групе окривљеног АА.

Тако се из изреке утврђује да је окривљени АА, као организатор предметне ОКГ издавао налоге припадницима организоване криминалне групе у непосредном контакту или телефонским путем, да је лично координирао прихват и преузимање илегалних миграната који су са територије Републике Северне Македоније илегално ушли на простор Републике Србије у реон Прешева, организовао смештај илегалних миграната на подручју Прешева, проналазио и ангажовао лица која су имала задатак возача возила у којима је вршен недозвољен транзит илегалних миграната, лица која су имала улогу такозваног “чистача” односно извиђача са обавезом обавештавања осталих припадника организоване групе о полицијским патролама дуж кретања илегалних миграната на релацији Прешево – Алексинац – Ниш – Београд, обезбеђивао возила којима је вршен недозвољени транзит илегалних миграната и регистарске ознаке, које припадају другим возилима, након чега је те ознаке постављао на возила којима су илегални мигранти недозвољено превожени, а потом истима управљао у јавном саобраћају вршећи недозвољени транзит илегалних миграната и што је та возила, ради недозвољеног транзита илегалних миграната, предавао другим припадницима организоване криминалне групе, те што се као тзв. “чистач” возилима кретао испред возила којима је вршен недозвољени транзит илегалних миграната, обавештавајући остале припаднике организоване групе о полицијским патролама дуж руте кретања на релацији Прешево – Мали Пожаревац, односно што је проналазио лица која су преко система за трансфер новца подизали новац послат из иностранства ради исплате остварене користи осталим припадницима организоване криминалне групе, који је потом са истима делио, док је за себе задржавао износ не мањи од 400 евра по недозвољеној тури прихвата и прихвата илегалних миграната.

Појединачне кривично правне радње кривичних дела за која је окривљени АА оглашен кривим, у односу на које је од стране овог суда потврђена првостепена пресуда, према оцени овог суда, несумњиво предузео, описане су под тачкама 1-8 и 10 - 16 изреке побијане пресуде на странама 16-22.

Надаље су у изреци побијане пресуде под I описане конкретне радње, односно задаци које су окривљени ВВ, окривљени ГГ, окривљени ББ, окривљени ЋЋ и окривљени ДД, вршили као припадници, на основу налога издатих од стране окривљеног АА, као организатора, у оквиру плана деловања предметне организоване криминалне групе, са намером да себи прибаве финансијку корист у виду новчане награде.

Наиме, из изреке првостепене пресуде се утврђује да је окривљени ВВ, био припадник организоване криминалне групе који је задатке вршио и на основу налога издатих од стране организатора ОКГ, окривљеног АА на основу којих је вршио прихват илегалних миграната на подручју Прешева, њихов смештај у возила, која је са организатором у сврху недозвољеног транзита илегалних миграната набављао и на која је постављао регистарске ознаке која тим возилима не припадају, а све како би на тај начин илегалним мигрантима омогућавао недозвољени транзит преко територије Републике Србије на релацији Прешево – Мали Пожаревац, односно што је на месту сувозача вршио надзор над илегалним мигрантима током њиховог недозвољеног транзита и што је као такозвани “чистач” обавештавао остале припаднике организоване криминалне групе о кретању полицијских патрола на траси транспорта илегалних миграната на релацији Прешево – Алексинац, као и што је по налогу организатора ОКГ,

припадника организоване криминалне групе окривљеног ББ преузимао новац који је путем “Western Uniona” и других система за трансфер новца био послат из иностранства, који је по преузимању предавао окривљенима АА и ББ, да би исти потом био дељен осталим припадницима организоване криминалне групе, за шта је прибављао финансијску корист у износу од 400 евра по недозвољеној тури прихвата и транзита илегалних миграната.

Појединачне радње наведених кривичних дела, које је окривљени ВВ предузимао у саставу ОКГ као њен припадник, а у односу на које је од стране овог суда потврђена првостепена пресуда, описане су под тачкама 1 до 8 и 10 до 12 изреке.

Надаље се из изреке побијане пресуде утврђује да је окривљени ГГ, као припадник организоване криминалне групе задатке вршио на основу налога организатора ОКГ, окривљеног АА, на основу којих је на подручју Прешева прихватио илегалне мигранте и смештао у возила, након чега је тим возилима превозио исте, омогућавајући им недозвољени транзит преко територије Републике Србије на релацији Прешево – Мали Пожаревац, те што је са места сувозача вршио надзор над илегалним мигрантима у току њиховог недозвољеног транзита и по доласку на договорене локације организовао њихово искрцавање из возила, односно што је имао задатак такозваног “чистача” са обавезом обавештавања осталих припадника ОКГ о кретању полицијских патрола дуж трасе на којој је вршен недозвољен транзит илегалних миграната и то на релацији Прешево – Алексинац, за које задатке је окривљени ГГ прибављао финансијску корист у износу од 50 евра по извршеном прихвату и недозвољеном транзиту једног илегалног мигранта, а кривично-правне радње предметног кривичног дела које је овај окривљени предузимао у саставу ОКГ описане су под тачкама 6,7,8,15 и 16 изреке побијане пресуде.

Када је у питању окривљени ББ, из изреке се утврђује да је као припадник организоване криминалне групе задатке вршио на основу налога издатих од стране наведеног организатора ОКГ, те да је у оквиру постављених задатака вршио прихват и преузимање илегалних миграната који су са територије Републике Северне Македоније илегално прелазили на територију Републике Србије у реон Прешева, што је преузете илегалне мигранте смештао на непознату локацију и истима обезбеђивао исхрану за време боравка на подручју Прешева, све до организације њиховог даљег недозвољеног транзита преко територије Републике Србије у близини града Београда (Мали Пожаревац), што је илегалне мигранте превозио омогућавајући им недозвољени транзит преко територије Републике Србије на релацији од села Алићерце, Прешево, до села Самодица, Бујановац, те што је као такозвани “чистач” обавештавао остале припаднике организоване криминалне групе о кретању локалних полицијских патрола на подручју Прешева, односно што је у личном контакту примао новац за извршене услуге недозвољеног транзита илегалних миграната и проналаску лица која су, на своје име путем “Western Union” и других система за трансфер новца примали новац из иностранства ради исплате осталим припадницима организоване криминалне групе, за које задатке је прибављао финансијску корист у неутврђеном новчаном износу.

У односу на окривљеног ЂЂ, по оцени овог суда, изрека побијане пресуде је јасна у делу у којем се описује да је као припадник организоване криминалне групе вршио задатке на основу издатих налога од стране организатора ОКГ окривљеног АА,

тако што је у реону Прешева вршио прихват илегалних миграната и смештање у возила са циљем омогућавања његовог недозвољеног транзита преко територије Републике Србије на релацији Прешево – Мали Пожаревац, као и што је у току недозвољеног транзита са места сувозача вршио надзор над илегалним мигрантима и по доласку на договорене локације организовао њихово искрцавање из возила, те што се као тзв. “чистач” возилом кретао испред возила у којима је вршен недозвољени транзит илегалних миграната и остале окривљене обавештавао о кретању полицијских патрола током недозвољеног транзита илегалних миграната на релацији Прешево – Алексинац, а које радње су индивидуализоване под тачкама од 11 – 14 изреке побијане пресуде, у ком делу је изрека у сагласности са разлозима датим у образложењу.

Надаље се из изреке утврђује да је окривљени ДД, као припадник ОКГ задатке вршио на основу издатих налога наведеног организатора ОКГ, на основу којих је имао улогу тзв. “чистача”, односно возача возила којима се кретао испред возила у којима је вршен недозвољен транзит илегалних миграната са обавезом обавештавања осталих припадника организоване групе о полицијским патролама на релацији Прешево–Алексинац, те да је по налогу организатора преузимао новац послат из иностранства и истоме га потом предавао, за које задатке је прибављао финансијску корист у износу од 50 евра по извршеном прихвату и недозвољеном транзиту једног илегалног мигранта.

С обзиром да је првостепени суд за оваква чињенична утврђења из изреке везано за постојање предметне организоване криминалне групе у смислу члана 112 став 35 КЗ, у образложењу побијане пресуде дао довољне, јасне и аргументоване разлоге, које у свему као правилне прихвата и овај суд, то су супротни жалбени наводи браниоца окривљеног АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића, као и бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алесксића и браниоца окривљеног ЂЂ адвоката Драгане Марковић којима се побија првотепна пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП тако што се наводи да у пресуди нису дати разлози да се у конкретном случају ради о организованој криминалној групи, нити разлози везано за конкретне улоге и задатке које су наведени окривљени имали, а из којих би се могло несумњивио закључити да су деловали у саставу организоване криминалне групе, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Надаље се у жалбама браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића и браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алесксића, побија првостепена пресуда због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП-а, тако што се истиче да је пресуда заснована на доказима на којима се по одредбама овог Законика не може засновати, тако што се најпре у жалби адвоката Вука Туфегџића наводи да је пресуда заснована на исказима сведока, страних држављана, чији искази су узети од стране ненадлежних органа, односно да су њихови искази прибављени у другим поступцима као што су управни и прекршајни поступак, за које не важе одредбе Законика о кривичном поступку. Због тога бранилац сматра да искази тих сведока нису могли бити коришћени у овом кривичном поступку, те да су сведоци-страни држављани морали бити испитани на главном претресу.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића, су неосновани, јер се ради о

доказима прибављеним на законит начин, па се као такви могу користити у овом кривичном поступку, јер из списка предмета произлази да су испитана три сведока – страни држављани у поступку против окривљеног ИИ (према коме је раздвојен кривични поступак, а који окривљени је закључио споразум о признању кривичног дела са Тужилаштвом за организовани криминал), у присуству његовог браниоца, као и да су сви испитани сведоци држављани Пакистана, тако да би њихов долазак пред суд практично био немогућ или знатно отежан, а сведоци су, као страни држављани, који су дали исказе пред Вишим јавним тужилаштвом у Врању положили заклетву у смислу члана 96 ЗКП-а, јер постоји бојазан да због недоступности и напуштања територије Републике Србије не би могли да дођу на главни претрес, док сведоци који су дали исказе пред Вишим јавним тужилаштвом у Лесковцу и Нишу нису положили заклетву у смислу наведене законске одредбе, али су упозорени у смислу члана 95 ЗКП-а да су дужни да говоре истину и да давање лажног исказа представља кривично дело.

Према томе, записници о испитивању тих сведока, у које је првостепени суд извршио увид на основу одредбе члана 406 став 1 тачка 1 ЗКП, а који су наведени на страни 45 побијане пресуде, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, могли су бити коришћени у овом кривичном поступку, па с тим у вези, извођење доказа испитивањем страних држављана на главном претресу је сувишно и непотребно, јер би допринело пролонгирању овог кривичног поступка, с обзиром да је њихов долазак пред суд практично немогућ или знатно отежан.

У жалби браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алексића, наводи се да транскрипти снимњених разговора од 19. и 20. фебруара 2019. године које је његов брањеник обавио са другим окривљенима нису прибављени на законит начин, с обзиром да Тужилаштво за организовани криминал није предложило судији за претходни поступак доношење наредбе о спровођењу посебних доказних радњи у односу на окривљеног окривљеног ДД, иако је дана 18.02.2019. године предложило да се донесе наредба за праћење локације телефона окривљеног ДД, због сумње да је овај окривљени члан организоване криминалне групе, те се, по мишљењу браниоца, самим тим одведе не ради о случајном налазу.

Међутим, насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног ДД, транскрипти разговора обављених 19. и 20. фебруара 2019. године, по оцени овог суда, прибављени су на законит начин на основу наредбе судије за претходни поступак у односу на окривљеног АА, при чему се у односу на окривљеног ДД ради о случајном налазу, тако да се ови транскрипти могу користити у поступку на основу одредбе члана 164 ЗКП-а, којом је прописано да, ако је предузимањем посебних доказних радњи прикупљен материјал о кривичном делу или учиниоцу који није био обухваћен одлуком о одређивању посебних доказних радњи, такав материјал се може користити у поступку само ако се односи на кривично дело из члана 162 овог Законика, који, између осталог, предвиђа и кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 КЗ, које је предмет овог кривичног поступка.

Жалбама бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алексића и браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић, побија се првостепена пресуда због погрешно и непотпуно

утврђеног чињеничног стања, тако што се износи сопствена анализа изведених доказа другачија од оне коју је навео првостепени суд у побијаној пресуди, а из којих доказа, пре свега одбрана окривљених и пресретнутих телефонских разговора, по мишљењу бранилаца не произлази да су окривљени деловали као организована криминална група, јер ни из једног доказа није утврђено да су окривљени имали унапред одређени задатак и улогу, већ су деловали искључиво стихијски, *ad hoc*, и на нивоу тренутног договарања, без плана организације и претходно подељених улога.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, неосновано се жалбама бранилаца ових окривљених побија првостепена пресуда због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, јер је првостепени суд чињенично стање како у погледу постојања предметне организоване криминалне групе, те радњи окривљеног АА, као њеног организатора, тако и радњи окривљених припадника ОКГ, које су индивидуализоване у напред наведеним тачкама изреке побијане пресуде правилно и потпуно утврдио на основу изведених доказа који су цењени у образложењу на странама 73-116, везано за кривично-правне радње описане у тачкама од 1 до 8 изреке побијане пресуде, те доказа који су интерпретирани и цењени на странама 125-157 побијане пресуде, везано за кривично-правне радње кривичних дела ближе описаних под тачкама 10-16 изреке побијане пресуде.

Ценећи садржину аудио записа пресретнутих телефонских разговора добијених применом посебне доказне радње тајног надзора и снимања комуникације који су цитирани у побијаној пресуди, првостепени суд је утврдио да је постојала интензивна повезана телефонска комуникација обављена између окривљених међусобно и са осуђеним ИИ, као и комуникација коју су окривљени водили са другим лицима, те је најпре правилно утврдио да је окривљени АА, као организатор организоване криминалне групе, организовао недозвољени прихват и боравак илегалних миграната на простору Прешева и њихов даљи недозвољени транзит кроз територију Централне Србије све до Београда, што потврђују пресретнуте комуникације разговора окривљених АА и ББ од 22.02.2019. године, разговора окривљеног АА и НН лица од 31.05.2019. године, започетог у 14:14:28 часова, који је настављен у 14:30:06 часова и у 14:36:13 часова, који су цитирани на странама 158 и 159 побијане пресуде.

Наиме, из разговора обављеног између окривљених АА и ББ од 22.02.2019. године у 20:10:57 часова утврђује се да окривљени ББ пита окривљеног АА где се налази, а овај му одговара: „Код села“, након чега окривљени ББ поново пита окривљеног АА: „Зашто, без пратње?“, а овај му одговара: „Шта да се ради, боље да нема него да има. Кога послати да прати?“, а окривљени ББ одговара: „ДД“ нашта окривљени АА каже: „Он не зна ни самог себе да гледа на путу“ те потом окривљени ББ предлаже: „Дошао бих да вас пратим“, на шта окривљени АА каже: „Не бре, какви ти“. Из разговора који је окривљени АА обавио са НН лицем дана 31.05.2019. године у 14:14:28 часова утврђује се да окривљени АА пита НН лице: „Шта си урадио синоћ? Шест лица је остало!... Тако је било човече, ј... си ми мајку, рекох...човече, оставио си шест лица, видео сам ја да си брзо утоварио...“, на шта НН лице одговара: „Комби се напунио, било је „full“, тако ми Алаха“, а окривљени АА додаје: „Какви „full“, „море“, ј... си мајку. Какву си грешку направио, тако ти Бога, иди код... узми нешто пара, па тамо где си их оставио, бициклом... купи нешто“ и наставља: „Шта да се ради. Увалио си ми... мало пре ме звао телефоном, рекао ми „зашто ниси послао људе?“... Не

шесторо је остало!“ , да би на речи НН лица: тако ми Мустафе...“ , окривљени АА навео: „Иди, купи хлеб, грехота, однеси, па опет увече...“ , а на правдање НН лица, окривљени АА додаје: „Али ниси узео шест лица, оставио си шесторо, оставио си шесторо, ниси узео целу групу, шесторо је остало тамо...!Ајде, шта да се ради!“ . Разговор су исти саговорници наставили у 14:30:06 часова у коме окривљени АА тражи од НН лица да га обавести да ли је пронашао шест илегалних миграната које је претходне ноћи оставио, након чега разговор настављају у 14:36:13 часова када окривљени АА каже: „Еј, ајде, даће ти 20 евра. Купи хлеб (храну) за 20... воду, хлеб, све“

Да је окривљени АА као организатор организоване криминалне групе сачинио план деловања и да је у остварењу истог издавао налоге припадницима организоване криминалне групе првостепени суд је правилно утврдио из садржине пресретнутих телефонских комуникација цитираних на странама 159-162 образложења побијане пресуде, обављених између окривљеног АА, окривљеног ЂЂ и осуђеног ИИ.

У разговору обављеном између окривљеног ЂЂ и окривљеног АА у 04:29:01 часова окривљени ЂЂ и АА коментаришу возило које је претекао окривљени ЂЂ, а потом овај окривљени добија инструкције од окривљеног АА којим путем треба да вози осуђени ИИ, као и да у случају наилазка полиције иде у Алексинац, након чега у 04:34:07 часова телефонску комуникацију остварује окривљени ЂЂ и осуђени ИИ, у којој га окривљени ЂЂ обавештава којом рутом се наставља путовање, те поново комуницију у 04:48:33 часова, да би у разговору у 04:51:32 часова окривљени ЂЂ обавестио окривљеног АА да поступа по његовим инструкцијама, након чега разговор настављају окривљени ЂЂ и осуђени ИИ у 04:54:03 часова у коме окривљени ЂЂ обавештава осуђеног ИИ о стању возила на траси кретања и саветује га како треба да поступа, а разговор настављају у 05:00:43 часова, након чега окривљени ЂЂ у 05:20:07 часова позива окривљеног АА и преноси му да је све протекло по плану, на шта окривљени АА каже: “Кад се врати треба да мења картицу ... кажи, кажи нека иде у Алексинац и нека иде преко Алексинац, преко села нек се врати ... да падне тамо, само ... иде право ... најбоље да не падну, најбоље. Зато кад се врати осам, пола девет, он узме смену и изађе, ... пола сата, сат времена ... изађе све. Најбоље да не падне. Не треба, за сутра ја има опет увече сто посто, ... На стари пут нема шансе да има нешто. Нема шансе ујутру тамо, ... ок, ти знаш, ти знаш”, и додаје: “Добро, ајде нек заврши то, само пиши на поруке да знам”, да би се у разговору у 06:30:48 часова окривљени ЂЂ интересовао где се налази осуђени ИИ и да ли има довољно горива за повратак, након чега осуђеном ИИ преноси шта му је саопштио окривљени АА и у даљем току разговора заједнички коментаришу дешавања на путу. Надаље је утврђено да су осуђени ИИ и окривљени ЂЂ поново успоставили комуникацију у 06:51:57 часова у којој осуђени ИИ обавештава окривљеног ЂЂ да пролази Умчаре и да ће му послати поруку када буде био у Врању, након чега окривљени ЂЂ у 07:07:31 часова упућује СМС поруку окривљеном АА следеће садржине: “завршио је”, а потом окривљени ЂЂ и осуђени ИИ комуницирају дана 11.05.2019. године у 22:23:32 часова.

Да је организована криминална група стицала непосредну финансијску корист вршењем кривичног дела из члана 350 КЗ и да је такву корист окривљени АА као организатор делио са припадницима организоване криминалне групе, првостепени суд је утврдио из извештаја о подизању новца преко система за трансфер новца из иностранства, делова одбрана окривљених, те разговора обављених између

окривљених АА и ВВ од 27.02.2019. године у 00:25:53 часова, окривљених АА и ГГ од 11.03.2019. године, окривљеног ББ и НН лица “Бетон” од 12.03.2019. године у 16:19:15 часова, окривљених АА и ББ од 18.03.2019. године у 20:38:30 часова, окривљених ЂЂ и АА од 09.05.2019. године у 20:53:44 часова, разговора окривљених ЂЂ и АА од 11.05.2019. године у 03:44:50 часова, разговора између истих саговорника 11.05.2019. године у 13:29:31 часова, као и у 15:49:42 часова. Наведени разговори су цитирани на странама 162-164 образложења побијане пресуде.

Поред ових разговора, напред наведене чињенице везано за стицање непосредне финансијске користи доказују се и разговорима окривљених и осуђеног ИИ, као и разговорима окривљених АА са НН лицем и мајком окривљеног ЂЂ, а који разговори су интерпретирани на странама 162 до 164 образложења побијане пресуде.

Насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљених, првостепени суд је, и по оцени Апелационог суда у Београду, анализом садржине предметних разговора правилно утврдио да се разговори односе на илегални прихват и транзит миграната, при чему је ценио и одбране окривљених АА, ВВ, ГГ, ББ у којима су покушали да представе да су то чинили појединачно и спорадично, односно да нису чинили у оквиру организоване криминалне групе, док су окривљени ДД и ЂЂ негирали своје учешће у предузимању инкриминисаних радњи у оквиру ОКГ, а који наводи одбрана окривљених се понављају и у изјављеним жалбама наведених окривљених. С обзиром да су овакве одбране окривљених у потпуности оповргнуте садржином телефонских разговора, то је првостепени суд правилно поступио када их није прихватио, из којих разлога су и жалбени наводи бранилаца окривљених у којима се износе идентичне тврдње, оцењени као неосновани.

Што се тиче осталих кривично правних радњи продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи и продуженог кривичног дела посебни случајеви фалсификовања исправе, окривљени АА је признао радње описане под тачкама 1, 2 и 3 изреке побијане пресуде, не желећи да се конкретније изјашњава, међутим, првостепени суд је оцењујући одбрану овог окривљеног правилно закључио да је такво признање дато у циљу умањења кривице, односно осуде за блажи облик кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 КЗ, као и да је одбрана окривљеног АА неуверљива и у појединим деловима у очигледној супротности са изведеним доказима, због чега, с правом није прихваћена од стране првостепеног суда.

Наиме, из садржине пресретнутих телефонских разговора које је окривљени АА водио на српском језику са окривљеним ЂЂ и његовом мајком ЈЈ, као и пресретнутих разговора обављених између окривљених ЂЂ и осуђеног ИИ, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени АА био обавештен о свим детаљима везаним првенствено за прихват, а потом и за недозвољени транзит илегалних миграната, да је организовао и координирао све криминалне активности припадника организоване криминалне групе од места на којем се преузимају илегални мигранти, руте на које се исти недозвољено превозе, возила која се користе за недозвољени превоз илегалних миграната, па све до места на које се по извршеном транзиту илегални мигранти искрцавају, као и у вези свих околности око подизање и исплате непосредне финансијске користи за напред наведене припаднике у зависности од извршеног

зататка у оквиру организоване криминалне групе. Наведене чињенице, према правилном закључку првостепеног суда, доказане су и аудио записе пресретнутих телефонских комуникација окривљених са албанског на српски језик, како окривљеног АА са припадницима, тако и из међусобних разговора припадника, који докази, насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Вука Туфегџића потврђују да је окривљени АА управо организатор предметне организоване криминалне групе.

Да је ова чињеница доказана изведеним доказима утврђује се и начином на који окривљени АА комуницира са окривљенима, из којих разговора се јасно види постојање и поштовање хијерархије у организованој криминалној групи, па самим тим и улоге окривљеног АА коме се детаљно преносе сва дешавања око и у вези недозвољеног транзита илегалних миграната, од кога се за сваку новонасталу ситуацију траже упутства и коју лично организује и руководи акцијама тзв. “Спасавања” окривљених у случају њиховог откривања од стране полиције.

Надаље, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног АА ни у делу у којем се изјашњавао о “оствареној заради” од 10 евра по једном илегалном мигранту, налазећи да је неистинита, те да је оповргнута изведеним доказима, а посебно разговором који је водио са окривљеним ВВ 27.02.2019. године у 00:25:53 часова у коме окривљеном ВВ децидно наводи “Знам, човече, 800 евра су наши људи, 400 евра имаш ти, 400 ја ... 400 евра ти, 400 евра ... Жуинце – Београд, Београд – Жуинце и готово, човече. Нема више приче, ништа ... комби је “full” са људима, и толико!”

Што се тиче окривљеног ВВ, првостепени суд је, по оцени Апелационог суда правилном оценом изведених доказа утврдио да је овај окривљени не само припадник предметне организоване криминалне групе, већ и да је у оквиру ове криминалне групе имао запажену улогу на плану кријумчарења илегалних миграната, а везано за његово учешће у кривично-правним радњама описаним под тачкама 1 до 8, 10, 11 и 12 изреке побијане пресуде, а чињенично стање у односу на овог окривљеног првостепени суд је утврдио на основу доказа који су детаљније цењени у образложењу побијане пресуде, а који докази су, и по оцени овог суда, правилно птхваћени од стране првостепеног суда.

Ценећи садржину пресретнутих телефонских разговора окривљених АА и ВВ првостепени суд је правилно закључио да ти разговори несумњиво потврђују да је окривљени ВВ особа од поверења окривљеног АА, због чега је непосредно учествовао не само у набављању возила за недозвољени транзит илегалних миграната, већ и у постављању регистарских ознака које су претходно демонтиране са других возила, а што је потврђено и другим изведеним доказима и то разговором окривљеног ВВ и сведока КК и разговором овог окривљеног и сведока ЛЛ (НН Аца), извештајима о подизању новца преко система за трансфер новца, исказима сведока КК, ЛЛ, ЉЉ и ММ, продаваца моторних возила, исказима сведока полицијских службеника НН, ЊЊ и ОО, који су сведочили о својим сазнањима везано за илегални улазак миграната који су са територије Републике Северне Македоније илегално ушли на простор Републике Србије у реон Прешева, а у вези кривичноправне радње описане под тачком 8 и 14 изреке побијане пресуде, затим, исказа сведок – илегалних миграната датих пред

Вишим јавним тужилаштом у Врању дана 09.03.2019. године а везано за кривичноправне радње описане под тачкама 5 и 8 изреке побијане пресуде, затим, исказа сведока – илегалних миграната датих пред Вишим јавним тужилаштом у Лесковцу дана 16.04.2019. године, у односу на кривичноправне радње описане под тачком 10 изреке пресуде, исказа сведока – илегалних миграната датих пред Вишим јавним тужилаштом у Врању дана 12.05.2019. године, у вези кривичноправних радњи описаних под тачком 14 изреке пресуде, исказа сведока – илегалних миграната датих на записнику пред Вишим јавним тужилаштом у Врању дана 06.09.2019. године и 11.09.2019. године, у вези кривичноправних радњи описаних под тачкама 15 и 16 изреке побијане пресуде, а чији искази су правилно прихваћени од стране првостепеног суда јер су у битним елементима сагласни како међусобно, тако и са осталим изведеним доказима.

Да је окривљени ВВ, као припадник предметне организоване криминалне групе извршавајући налоге организатора АА, непосредно учествовао у свим догађајима на начин описан у изреци пресуде под тачкама 1 до 8 и 10 до 12 потврђује се наведеним доказима, а нарочито садржином разговора од 19.02.2019. године, те разговора који је дана 27.02.2019. године у 00:25:53 часова водио са окривљеним АА када окривљени АА наводи: “Знам, човече, 800 евра су наши људи, 400 евра имаш ти, 400 ја ... 400 евра ти, 400 евра ... Жујинце–Београд, Београд–Жујинце. И готово, човече. Нема више приче, ништа ... комби је “фул” са људима и толико!”.

Стога је првостепени суд правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног ВВ у којој је навео да је у “случајном” превозу миграната учествовао са ЗЗ (према коме је кривични поступак раздвојен), окривљеним ГГ, окривљеним АА, те да су новац делили на једнаке делове и да су сви заједно плаћали гориво за 1.000 км возње, налазећи да је неживотно и нелогично да се дели новац и ситуацији када је окривљени навео да је превозио мигранте до Београда неколико пута самостално и да је за њих понекад подизао новац. Одбрана окривљеног ВВ у делу у ком је тврдио да није припадник организоване криминалне групе, правилно није прихваћена од стране првостепеног суда с обзиром да је оваква одбрана дата у циљу умањења кривице, односно осуде за блажи облик кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 КЗ, па иста је у супротности са изведеним доказима, због чега су и жалбени наводи бранилаца овог окривљеног којима се оспорава оцена одбране окривљеног и изведених доказа, оцењени као неосновани.

Из истих разлога првостепени суд с правом није прихватио ни одбрану окривљеног ГГ у делу у којем је навео да је два или три пута самостално превозио мигранте до Београда колима АА, те да није део организоване криминалне групе. Оваква одбрана окривљеног ГГ оповргнута је садржином телефонске комуникације коју је водио са окривљеним АА, из које се утврђује да је окривљени ГГ припадник организоване криминалне групе, да поседује свест о таквој околности и да са осталим припадницима поступа заједнички и то на основу већ разрађеног плана деловања, по коме и извршава све налоге организатора окривљеног АА у оквиру предметне организоване криминалне групе, предузимајући кривичноправне радње у на начин описан под тачкама 6, 7, 8, 15 и 16 изреке пресуде.

Стога су наводи одбране окривљеног ГГ у делу у којем је тврдио да је

самостално и без асистенције других превозио илегалне мигранте, правилно оцењени као неистинити, јер су оповргнути напред наведеним доказима, а осим тога, у супротности су и са самом одбраном овог окривљеног у којој је навео да је делио новац са окривљенима АА, ВВ и ЗЗ (у односу на кога је развојен поступак), као и са његовом одбраном у којој је навео да су “заједно седели у Прешеу” што управо указује да су се договарали и имали план у оквиру организоване криминалне групе, чију активност и организованост је окривљени ГГ неуверљиво покушао на наведени начин да умањи.

Такође, наводи одбране окривљеног ГГ да је током вожње причао телефоном са окривљенима које познаје (АА, ВВ, ББ и ДД), али само “Где си, шта радиш, како си”, оповргнути су садржином пресретнуте комуникације и то разговорима између окривљених АА и ГГ од 11.03., 12.03., 14.03., 15.03., 21.03.2019. године, те 05.09. и 10.09.2019. године, као и садржином разговора између окривљених ББ и ГГ од 22.03.2019. године, који су цитирани у образложењу побијане пресуде, из којих произлази да окривљени ГГ прима упутства од окривљеног АА о томе колико брзо да вози, куда да се креће, где има полиције, као и да га ББ као “чистач” обавештава о присуству полиције и наводи га куда да вози. Због тога је првостепени суд правилно поступио када није прихватио ни одбрану окривљеног ГГ у делу у којем је тврдио да му окривљени АА никада није било шта наређивао или давао упутства у вези превоза миграната.

Надаље, из садржине записника о увиђају, месту догађаја и криминалистичко техничке документације МУП РС, односно евиденција кретања моторних возила ЈП “Путеви Србије”, те исказа напред наведених сведока, првостепени суд је правилно утврдио да је окривљени ГГ учествовао у 5, а не 2, 3 критична догађаја што све оповргава његову одбрану да радње кривичних дела које је предузимао нису биле синхронизоване и организоване у склопу организоване криминалне групе чији је припадник, и по оцени овога суда несумњиво био.

Због тога су жалбени наводи бранилаца окривљеног ГГ којима се оспоравају чињенични и правни закључци првостепеног суда у односу на овог окривљеног, оцењени као неосновани.

Осим наведеног, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио ни наводе одбране окривљених АА, ВВ и ГГ ни у делу у којем су тврдили да су им мигранти на име превоза до Београда плаћали по 50 евра, налазећи да су овакве одбране неистините, јер су оповргнуте изведеним доказима, а пре свега исказима сведока – миграната, чији искази су интерпретирани у образложењу побијане пресуде и правилно прихваћени од стране првостепеног суда.

Жалбени наводи бранилаца окривљеног ГГ да се овај окривљени неспорно налазио ван земље, те је нејасно како је могао да има свест и вољу да евентуално делује у оквиру организоване криминалне групе, оцењени су као неосновани, будући да је на основу напред наведених доказа који су правилно цењени од стране првостепеног суда утврђено припадништво окривљеног ГГ предметној ОКГ, те његово учешће у кривично-правним радњама описаним под тачкама 6, 7, 8, 15 и 16 изреке побијане пресуде.

Надаље, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио ни одбрану окривљеног ББ у којој је негирао извршење кривично правних радњи описаних под тачама 1, 2, 5, 6, 7 и 8 изреке побијане пресуде, налазећи да је његова одбрана у супротности са изведеним доказима, и то како са садржином пресретнутих телефонских разговора које је водио са окривљенима – организатором и припадницима и са НН лицем “Ветон”, исказима напред наведених сведока – полицијских службеника и сведока илегалних миграната, као и са поменутих писаним доказима, због чега је, и по оцени овога суда, одбрана окривљеног ББ дата у циљу избегавања, односно умањења кривице.

Наводи одбране окривљеног ББ да му син – окривљени АА није могао издавати налоге и упутства, позивајући се на националну припадност и обичаје, оповргнути су садржином телефонским разговора који су цитирани у образложењу побијане пресуде, из којих се јасно утврђује да окривљени ББ пита сина, окривљеног АА како да поступа и да слуша његова упутства у вези прихвата и превоза миграната у оквиру организоване криминалне групе, а везано за његово учешће у кривичноправним радњама описаним под поменутих тачкама. Наведено се између осталог, потврђује садржином пресретнуте комуникације разговора окривљених АА и ББ од 22.02.2019. године у 20:10:57 часова из које се утврђује да окривљени ББ пита окривљеног АА где се налази, а овај му одговара: “Код села”, након чега окривљени ББ поново пита окривљеног АА: “Зашто, без пратње?”, а овај му одговара: “Шта да се ради, боље да нема него да има. Кога послати да прати”, а окривљени Вулнета одговара: “Рецо”, на шта му окривљени АА каже: “Он не зна ни самог себе да гледа на путу.”, АА каже: “Не бре, какви ти”.

Такође је првостепени суд правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног ББ у делу у којем је навео да се 19. и 20.02.2019. године (време инкриминисаног догађаја описаног под тачком 1 изреке побијане пресуде) чуо са окривљеним ВВ, који му је рођак, око организације сахране његовог (ББ) оца, који је преминуо 17.02.2019. године, будући да је у супротности са садржином разговора окривљених ББ и ВВ од 19.02.2019. године обављеног у 23:57:23 часова из којег је утврђено да окривљени ВВ добија информацију од окривљеног ББ да су мигранти стигли. Затим разговором окривљених ББ и ВВ од 20.02.2019. године у 00:00:30 часова у коме окривљени ББ пита окривљеног ВВ где се налази, а саговорник му одговара: “Код шуме”, након чега окривљени ББ пита: “Где су они? Где су они?” а окривљени ВВ одговара: “Они су доле”, а потом га окривљени ББ пита: “Јесу ушли, за утовар?”, на шта му окривљени ВВ потврдно одговара, а окривљени ББ поново пита: “Ко иде испред?”, а окривљени ВВ одговара: “Да, испред, да их узму, па идем ја испред, проблем је овај иза”. Надаље је првостепени суд на страни 171 побијане пресуде дао и разлоге из којих није прихватио одбрану окривљеног ББ у вези кривично правне радње извршене у периоду од 14.03.2019. године до 18.03.2019. године, која је описана под тачком 7 изреке побијане пресуде, у којој је покушао да оправда порекло новца у износу од 5.200 евра, које разлоге је као правилне прихватио и овај суд.

Што се тиче окривљеног ДД који је негирао учешће у кривично-правним радњама описаним под тачкама 1, 2, 3 и 4 изреке пресуде, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио његову одбрану, налазећи да је иста дата у циљу избегавања кривице. Ово стога јер је одбрану окривљеног ДД оповргнута изведеним

доказима који су прихваћени од стране првостепеног суда, а пре свега садржине пресретнуте телефонске комуникације коју је овај окривљени водио са другим окривљенима – АА, ВВ и ББ, графичким приказима њихових комуникација од 20.02., 21.02., 22.02. и 27.02.2019. године, графичким приказима кретања телефонског броја ДД за наведене датуме, извештајима МУП РС, евиденцијама јавног предузећа “Путеви Србије” о кретању моторних возила, фото-документације сачињене са надзорних камера наплатних станица “Дољевац” и “Алексинач” и са безбедносних камера ресторана “McDonalds” који се налази на ауто-путу Е-75 у близини Велике Планае од 20.02.2019. године.

Одбрана окривљеног ДД у делу у којем је навео да му окривљени АА није издавао налоге и упутства, већ да га је само возио до Алексинача и Прешева, јер окривљени АА није имао возачку дозволу, због чега је хтео да му помогне, оповргнута је садржином преслушаних телефонских разговора, који су цитирани у образложењу побијане пресуде, из којих се јасно утврђује да окривљени ДД слуша упутства дата од стране окривљеног АА у вези контроле трасе на којој ће бити превозени мигранти у оквиру организоване криминалне групе, као и да је преузимао новац послат из иностранства, који је потом предавао организатору – окривљеном АА, а везано за кривична дела описана под тачкама 1, 2, 3 и 4 изреке побијане пресуде.

У погледу наведених кривично правних радњи, учешће окривљеног ДД се доказује разговором окривљених АА и ДД од 20.02.2019. године у 18:35:14 часова, разговором окривљених АА и ВВ од 20.02.2019. године у 18:52:34 часова, разговором окривљених АА и ДД од 20.02.2019. године у 19:04:34 часова, разговором окривљених АА и ДД од 20.02.2019. године у 20:42:39 часова, те разговором између окривљених АА и ДД од 20.02.2019. године у 23:03:10 часова, разговором између окривљених АА и ДД од 21.02.2019. године у 01:36:54 часова у коме окривљени АА издаје наређење окривљеном ДД: “Ајде, крени код “Терај”, остани на мосту и гледај ауто-пут како је!”, разговором окривљених АА и ДД од 21.02.2019. године у 01:45:55 часова, разговором окривљених АА и ДД од 21.02.2019. године у 01:49:23 часова, као и разговором окривљених ВВ и ДД од 22.02.2019. године у 18:25:07 часова, затим у 18:41:22 часова и у 18:48:27 часова, те разговором окривљених ББ и ДД од 22.02.2019. године у 20:13:48 часова.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења првостепени суд је у образложењу побијане пресуде правилно ценио садржину наведених телефонских разговора, као и остале доказе из којих је утврдио да је окривљени ДД, као припадник организоване криминалне групе задатке вршио на основу издатих налога организатора криминалне групе, окривљеног АА, на основу којих је имао улогу тзв. “чистача”, односно возача возила којима се кретао испред возила у којима је вршен недозвољен транзит илегалних миграната са обавезом обавештавања осталих припадника организоване криминалне групе о полицијским патролама на релацији Прешево – Алексинач, као и што је по налогу организатора преузимао новац послат из иностранства и потом га предавао окривљеном АА, за које задатке је прибављао финансијску корист у износу од 50 евра по извршеном прихвату и недозвољеном транзиту једног илегалног мигранта, а које кривично-правне радње за које је окривљени ДД оглашен кривим су описане у тачкама од 1 – 4.

Због тога су жалбени наводи браниоца овог окривљеног, адвоката Марка Алексића којима се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања, уз изношење сопствене анализе транскрипата снимљених разговора из којих се, по мишљењу браниоца, не може закључити да је окривљени ДД знао којим се пословима баве остали окривљени, те понављање одбране окривљеног у којој је навео да је само једном био са окривљеним АА када га је замолио да га превезе до Алексинца ради евентуалне продаје возила, за овај суд неприхватљиви и као такви оцењени неоснованим.

Такође се неосновано у жалби браниоца окривљеног ДД наводи да је првостепени суд утврдио да је окривљени подизао новац у мењачници у Београду у два наврата по налогу окривљеног АА, наводећи да за то не постоји доказ у списима, јер је првостепени суд чињенично стање у наведеном делу правилно утврдио на основу извештаја МУП РС.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је на основу изведених доказа правилно утврдио да је окривљени ЂЂ припадник предметне организоване криминалне групе, те да је у оквиру исте задатке вршио на основу издатих налога од стране организатора организоване криминалне групе окривљеног АА, на начин који је напред детаљније наведен, као и да је у оквиру предметне ОКГ извршио кривичноправне радње описане од тачке 11 – 14 изреке побијане пресуде, што произлази из садржине пресретнутих телефонских комуникација између окривљених, извештаја и евиденција јавног предузећа “Путеви Србије” о кретању моторних возила, фото-документације сачињене са надзорних камера наплатних станица “Дољевац”, “Алексинац” и “Ниш”, који докази су интерпретирани и правилно оцењени на странама 130 – 152 образложења побијане пресуде, а разлоге из којих је првостепени суд прихватио наведене доказе, у потпуности прихвата и овај суд.

С друге стране, првостепени суд је правилно поступио када није прихватио одбрану окривљеног ЂЂ у којој је негирао своје учешће у наведеним кривично правним радњама, јер је таква одбрана оповргнута садржином телефонских разговора које је водио са окривљеним АА и осуђеним ИИ, као и телефонским комуникацијама које је окривљени АА водио са мајком окривљеног ЂЂ, ЈЈ, а из којих се јасно утврђује да окривљени ЂЂ слуша упутства окривљеног АА у вези прихвата и превоза миграната у оквиру организоване криминалне групе.

Стога су жалбени наводи браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић којима се оспорава постојање предметне организоване криминалне групе тако што се наводи да су окривљени обављали послове које и како су стигли, из чега произлази да нема унапред припремљеног плана, те да се у конкретном случају евентуално може говорити о групи и у том смислу правној квалификацији из члана 350 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, оцењени као неосновани из свих напред наведених разлога.

Чињеница да је окривљени ЂЂ осуђен правноснажном пресудом Вишег суда у Нишу К.бр.111/19 од 26.09.2019. године због кривичног дела недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи, што је дана 01.06.2019. године извршио кривично дело из члана 350 став 3 у вези са ставом 2 КЗ, те да је побијаном пресудом оглашен кривим што је у периоду од фебруара 2019. године до септембра 2019. године деловао као припадник организоване криминалне групе, по оцени овог суда није од

утицаја на припадништво окривљеног ЂЂ предметној организованој криминалној групи, које не искључује могућност и да самостално врши кривична дела јер се осуда по наведеној пресуди не односи на исти кривично-правни догађај.

Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе бранилаца окривљених и окривљеног ББ којима се опоравом правилност утврђеног чињеничног стања па је нашао да су исти без утицаја на другачију одлуку.

Дакле, имајући у виду све наведено, првостепени суд је, и по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, насупрот жалбеним наводима бранилаца окривљених и окривљеног ББ правилно утврдио да су се у радњама окривљених АА и ВВ стекли сви субјективни и објективни елементи бића продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ у стицају са продуженим кривичним делом посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, у односу на које кривично дело жалбе нису изјављене, а у радњама окривљених ГГ, ББ, ДД и ЂЂ сва битна обележја бића продуженог кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, за која су, како је напред наведено оглашени кривим. Дакле, првостепени суд је несумњиво утврдио да је наведена група од преко три члана постојала у инкриминисаном периоду, да су окривљени деловали споразумно и на организован начин, по унапред одређеним улогама у оквиру групе, те да се већина окривљених међусобно и познавала, те да су наведени окривљени, извршавајући конкретне налоге организатора, макар их добијали и посредним путем, имали свест о заједничком деловању и да се исто не би могло извршити, не само без, већ ни само њиховом активношћу, те је, и по оцени овог суда, у конкретном случају постојала кумулација криминалних воља чланова предметне организоване криминалне групе, чине кривично дело, те да су задатке вршили на основу налога издатих од стране организатора – окривљеног АА, те у оквиру постављених задатака припадници ОКГ имали идентичне улоге, управо указује да је предметна организована криминална група била добро организована и испланирана, чији припадници су споразумно деловали, а не да се ради о *ad hoc* поступању окривљених.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, а по жалбама Тужиоца за организовани криминал, бранилаца окривљених АА и ББ, адвоката Вука Туфегџића, бранилаца окривљених ВВ и ГГ, адвоката Крста Бобота, Наталије Бобот и Марка Његомира, браниоца окривљеног ДД, адвоката Марка Алексића, браниоца окривљеног ЂЂ, адвоката Драгане Марковић и поводом жалбе окривљеног ББ, а по службеној дужности у смислу одредбе члана 451 став 2 ЗКП-а, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци пресуде.

У жалби тужиоца за организовани криминал којом се оспорава правилност одлуке о казни, истиче се да је првостепени суд дао превелик значај утврђеним олакшавајућим околностима на страни окривљених АА, ВВ, ГГ, ББ и ЂЂ, истичући да је погрешно као олакшавајућу околност ценио код свих окривљених, изузев код окривљеног ББ, њихову младост, а потом се у жалби износи сопствена анализа осталих околности које је првостепени суд ценио као олакшавајуће околности којима је, по

мишљењу тужиоца дат пренаглашен значај, док с друге стране није на одговарајући начин ценио утврђене отежавајуће околности на страни окривљених, степен њихове кривице, те улоге и задатке које су окривљени имали у оквиру предметне ОКГ, а у односу на окривљене АА и БЂ, по мишљењу тужиоца, није на адекватан начин цењена ни чињеница да су осуђивани због извршења истог кривичног дела, а што свакако оправдава одмеравање казне у дужем трајању. У жалби Тужиоца за организовани криминал осим предлога за изрицање казне затвора у дужем трајању свим окривљенима предлаже да се на основу члана 48 став 2 КЗ-а окривљенима изрекне и новчана казна, као споредна.

У жалбама бранилаца наведених окривљених оспорава се правилност одлуке о казни тако што се истиче да је с обзиром на утврђене олакшавајуће околности било места одмеравању казни у краћем трајању.

Првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције коју ће изрећи окривљенима, а имајући у виду одредбу члана 57 став 2 КЗ-а, која прописује забрану ублажавања казне за кривично дело из члана 350 став 3 и 4 истог Законика, те ценећи околности из члана 54 КЗ које су од утицаја на висину казне, од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА утврдио да се ради о младој особи, рођеној 1995. године, као и да је делимично признао извршење појединих кривично-правних радњи кривичног дела, те да се коректно држао пред судом, а од отежавајућих околности да је раније осуђиван због извршења истоврсног кривичног дела из члана 350 КЗ, коју околност је ценио у контексту ранијег живота окривљеног, при чему је имао у виду временску блискост од те осуде која датира из 2016. године, а такође је ценио бројност радњи које је овај окривљени предузео у оквиру продуженог кривичног дела, да су све радње предузимане у континуитету у дужем временском периоду, начин припреме и реализације извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност, као да је имао значајну улогу у организовању извршења кривичних дела за која је оглашен кривим и у ангажовању других окривљених.

Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ВВ, првостепени суд је ценио чињеницу да се ради о младој особи, рођеној 1999. године, да је окривљени у време извршења кривичног дела био млађе пунолетно лице јер није навршио 21 годину живота, да је студент Медицинског факултета у Приштини, те да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности ценио број радњи предузетих у оквиру продуженог кривичног дела, начин припреме, реализацију извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност. У односу на окривљеног ГГ, првостепени суд је од олакшавајућих околности ценио да се ради о младој особи, рођеној 1998. године и да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности ценио број радњи предузетих у оквиру продуженог кривичног дела, начин припреме, реализацију извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ББ, првостепени суд је ценио чињеницу да је ожењен и отац четворо деце, да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности ценио број радњи предузетих у оквиру продуженог кривичног дела, начин припреме, реализацију извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност. Од олакшавајућих околности на страни окривљеног ДД, првостепени суд је ценио да је реч о младој особи, рођеној 1997. године, да је неосуђиван, док је од отежавајућих околности ценио број радњи

предузетих у оквиру продуженог кривичног дела, начин припреме, реализације извршеног дела, што такође указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност, док је у односу на окривљеног ЂЂ од олакшавајућих околности ценио да се ради о младој особи, рођеној 1994. године, да окривљени живи у ванбрачној заједници, те да је отац једног малолетног детета, док је од отежавајућих околности ценио његову ранију осуђиваност због извршења истоврсног кривичног дела, коју околност је ценио у контексту ранијег живота окривљеног, при чему је имао у виду временску блискост од те осуде која датира из 2019. године, а такође је ценио и број радњи предузетих у оквиру продуженог кривичног дела, начин припреме, реализацију извршеног дела, што указује на исказану изузетну систематичност, упорност и одлучност.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, неосновано се жалбама бранилаца окривљених ГГ, ББ и ДД побија првостепена пресуда због одлуке о кривичној санкцији да су наведени окривљени осуђени на казне затвора у трајању од по 3 (три) године, што представља законски минимум за кривично дело недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ, за које није дозвољено ублажавање казне.

С обзиром да је првостепени суд на страни наведених окривљених, утврђеним како олакшавајућим, тако и отежавајућим околностима дао одговарајући значај, налазећи да се казнама затвора у наведеном трајању може остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција, то су супротни жалбени наводи Тужиоца за организовани криминал којима се оспорава правилност одлуке о казни, оцењени као неосновани. С тим у вези, неоснован је и жалбени предлог Тужиоца за организовани криминал да се окривљени осуде на казне затвора у дужем трајању, као и да им се као споредна изрекне новчана казна, а из разлога које је првостепени суд навео у побијаној пресуди.

Што се тиче окривљених АА, ВВ и ЂЂ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је нашао да се у односу на ове окривљене жалбама њихових бранилаца основано побија првостепена пресуда у делу одлуке о казни, због чега је овај суд у односу на наведене окривљене у овом делу преиначио првостепену пресуду, тако што је окривљеном АА за кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ утврдио казну затвора у трајању од 3 (три) године и 10 (десет) месеци, док је за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, задржао као правилно утврђену од стране првостепеног суда казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, те је применом одредби члана 60 и 63 КЗ, окривљеном АА осудио на јединствену казну затвора у трајању од 4 (четири) године, у коју му се има урачунати време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 09.06.2021. године и време проведено на мери забране напуштања стана, уз примену електронског надзора од 09.06.2021. године, па надаље, док је окривљеном ВВ задржао као правилно утврђене казне затвора од стране првостепеног суда у трајању од 3 (три) године за кривично дело из члана 350 став 4 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ, а за продужено кривично дело посебни случајеви фалсификовања исправе из члана 356 став 5 КЗ у вези са чланом 355 став 2 у вези са ставом 1 КЗ у вези са чланом 61 став 1 КЗ казну затвора у трајању од 4 (четири) месеца, па га је осудио на јединствену казну

затвора у трајању од 3 (три) године и 1 (једног) месеца, у коју ће му се урачунати време проведено у притвору од 18.09.2019. године до 13.08.2020. године.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, казне затвора у наведеном трајању на које су окривљени АА и окривљени ВВ осуђени овом пресудом, сразмерне су тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљених и исте су нужне, али и довољне за постизање сврхе кажњавања изи члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

У односу на окривљеног ЂЂ, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење је ценећи све околности из члана 54 КЗ које је првостепени суд имао у виду приликом одмеравања казне, а посебно ценећи степен кривице овог окривљеног, нашао да се и изрицањем казне затвора у краћем трајању у односу на казну на коју је осуђен првостепеном пресудом може остварити сврха кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ. Стога је усвајањем жалбе браниоца овог окривљеног у делу одлуке о казни првостепена пресуда преиначена, док је жалба Тужиоца за организовани криминал, којом се оспорава правилност одлуке о казни у односу на окривљеног ЂЂ код овако донете одлуке морала бити одбијена као неоснована.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, казнама затвора на које су окривљени осуђени овом пресудом сврха изрицања кривичних санкција у довољној мери је остварена, те, с обзиром на све конкретне кривично-правне околности, изрицање новчане казне није нужно, због чега није ни прихваћен предлог Тужиоца за организовани криминал да се окривљенима изрекне и споредна казна.

Ставом III изреке, применом одредбе члана 91 и 92 КЗ, првостепени суд је одлучио да се окривљенима АА, ВВ, ББ, ГГ и ДД одузме имовинска корист прибављена кривичним делом тако што је од окривљеног АА одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 6.400 евра, од окривљеног ВВ у укупном износу од 4.800 евра, док је од окривљеног ББ одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 7.650 евра, те је од итог одузето 2.450 евра по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, Дирекције полиције, УКП, Службе за борбу против организованог криминала, Одељења за сузбијање трговине људима и кријумчарење људима 03/2-3 број 51/19-1 од 18.09.2019. године, а окривљени ББ је обавезан да плати износ од 5.200 евра у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, а окривљеном ГГ је одузета имовинска корист прибављена извршењем кривичног дела у укупном износу од 1.650 евра, док је окривљеном ДД у укупном износу од 4.050 евра, те су сви окривљени обавезани да поменуте износе плате у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан уплате, у корист буџетских средстава Републике Србије у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

У односу на окривљене ББ, ГГ и ДД првостепени суд је правилном применом наведених законских одредби одузео имовинску корист прибављену кривичним делом,

с обзиром да нико не може задржати имовинску корист прибављену извршењем кривичног дела, о чему су у образложењу побијане пресуде дати детаљнији разлози које као правилне прихвата и овај суд

При томе је првостепени суд висину имовинске користи правилно утврдио на основу одбрана окривљених АА, ВВ, ГГ и ББ и с тим у вези у односу на окривљеног ДД на основу слободне судијске оцене у смислу члана 541 став 2 ЗКП-а, које одбране је ценио у склопу исказа сведока – миграната. Тако је од окривљеног ББ одузет део имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела по потврди о привремено одузетим предметима МУП РС, првостепени суд је правилно поступио када је окривљене обавезао да плати новчане износе који одговарају вредности имовинске користи прибављене извршењем кривичног дела за која су оглашени кривим.

Имајући у виду да у односу на окривљеног ЂЂ Тужилаштво за организовани криминал није предложило одузимање имовинске користи, то овај институт у односу на овог окривљеног није примењен, а осим тога, првостепени суд није утврдио да је извршењем кривичног дела окривљени ЂЂ прибавио имовинску корист.

Што се тиче одлуке о одузимању имовинске користи од окривљених АА и ВВ, првостепени суд је правилно поступио када је одузео имовинску корист прибављену кривичним делом од ових окривљених, међутим, имовинска корист у износу од 1000 евра који је окривљени АА према утврђењу првостепеног суда преузео од НН лица за трошкове недозвољеног транзита 17 илегалних миграната, док је окривљени ВВ у Пршеву дана 05.04.019. године, након инструкција добијених од окривљеног ББ, путем система за трансфер новца подигао износ од 839,75 евра који је из иностранства био послат на име трошкова недозвољеног транзита илегалних миграната, а коју имовинску корист су, према изреци побијане пресуде прибавили извршењем кривичног дела описаног под тачком 9 изреке побијане пресуде, у односу на коју тачку је, између осталих окривљених, пресуда укинута и у односу на окривљене АА и ВВ, па самим тим није могла опстати ни одлука о прибављеној имовинској користи у овом делу, те је одлучено као у изреци ове пресуде под I.

Оптужницом Тужилаштва за организовани криминал Ктo.бр.39/20 од 13.03.2020. године, која је измењена на главном претресу дана 18.05.2021. године, окривљеном ЕЕ и окривљеном ЖЖ стављено је на терет кривично дело недозвољени прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у саизвршилаштву у вези члана 33 КЗ, а из чињеничног описа датог у оптужници, као и изреке побијане пресуде у којој су под тачком 9 описане радње извршења наведених окривљених, произлази да је квалификаторни елемент предметног кривичног дела кријумчарење већег броја лица.

Међутим, првостепени суд је вршећи правну анализу у образложењу побијане пресуде на страни 177 навео да је, разматрајући учешће окривљених ЕЕ и ЖЖ утврдио да су њихове активности, комуникација и садејство ограничене на начин из кога објективно не произлази припадност организоване криминалној групи, већ произлази припадност групи, јер иако поступају по принципу поделе посла, њихова комуникација у вези кријумчарења ограничена је готово на комуникацију са окривљеним ЂЂ, тако да нема јасних доказа да ови окривљени саучествују са сазнањем да поступају у саставу

организоване криминалне групе. Како свако од окривљених одговара у границама свог умишљаја, првостепени суд је утврдио да, и поред тога што је испуњен формални елемент – постојање три лица, изведени докази не упућују на закључак да је између окривљених постојао дефинисан и разрађен план за извршење кривичног дела, односно споразум о карактеру криминалне активности довољан за постојање организоване криминалне групе.

Основано се у жалби браниоца окривљеног ЖЖ, адвоката Владимир Вучинића наводи да су овакви разлози првостепеног суда потпуно нејасни, с обзиром да његовом браћенику није стављен на терет да је поступао у саставу групе, нити се то помиње у изреци пресуде, већ је једини квалификаторни елемент кријумчарење већег броја лица, што је у правној квалификацији која је окривљеним ЖЖ и ЕЕ стављено на терет одређено као саизвршилаштво из члана 33 КЗ.

Дакле, како су разлози првостепеног суда у погледу правне квалификације, противречни изреци и потпуно нејасни, то је у наведеном делу у односу на окривљеног ЖЖ и ЕЕ првостепена пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, на коју повреду основано указују браниоци ових окривљених.

Наиме, првостепеном пресудом тачком 9 окривљени АА, ВВ, ЕЕ, ЂЂ, ЖЖ, заједно са НН лицем званом “Малик”, што су у временском периоду од 04.04. до 05.04.2019. године предузимали кривично правне радње, тако што је окривљени АА организовао недозвољени транзит илегалних миграната који су са територије Републике Северне Македоније илегално прешли на простор Републике Србије, на тај начин што је у вечерњим сатима дана 04.04.2019. године ангажовао окривљеног ЂЂ са задатком да пронађе возаче који би превозили илегалне мигранте, што је окривљени ЂЂ учинио и исте вечери пронашао окривљене ЖЖ и ЕЕ, са којима је договорио све услове везане за недозвољени транзит већег броја илегалних миграната, након чега су те вечери путничким возилом марке “Volkswagen” тип “Golf” рег. ознака власништво окривљеног ЖЖ, заједно дошли у Прешево, где их је по договору у близини државне границе са Републиком Северном Македонијом и преузетим илегалним мигрантима од НН лица чекао окривљени АА, на ком месту су окривљени ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ, по преузимању свих 17 илегалних миграната од окривљеног АА, исте сместили у путничко возило марке “Ford” тип “Galaxy” које су окривљени АА и ВВ претходно купили од ЉЉ ради недозвољеног транзита илегалних миграната и у ту сврху на исто возило поставили рег. ознаке ... које не припадају том, већ возилу марке “Volkswagen”, власништво ПП из ..., након чега су возило предали окривљеном ЕЕ, који је тим возилом извршио недозвољени транзит 17 илегалних миграната од Прешева до у близину Београда и то до изласка са ауто-пута Е-75 за наплатну станицу Мали Пожаревац, за које време се по налогу окривљеног АА у возилу марке “Volkswagen” тип “Golf”, регистарских ознака ..., испред возила којим је окривљени ЕЕ превозио већи број илегалних миграната, заједно са окривљеним ЖЖ, кретао окривљени ЂЂ са задатком тзв. “чистача” и обавезом обавештавања окривљеног ЕЕ о присуству патрола локалне полицијске патроле на рути кретања, да би дана 05.04.2019. године око 01:35 часова од стране ПУ Ниш за ауто-пут Е-75 у близини Алексинца, у правцу Београда било уочено возило којим је управљао окривљени ЕЕ и покушано његово заустављање, међутим, на упозорење полицијских службеника окривљени ЕЕ возило није зауставио,

већ је истим наставио даље кретање до погодног места за заустављање, на коме је возило напустио и побегао у непознатом правцу, оставивши у наведеном возилу 17 илегалних миграната који су од стране полицијских службеника ПУ Ниш затечени и идентификовани као 16 држављана Пакистана, чија имена су наведена у изреци и један држављанин Авганистана.

Основано се жалбама бранилаца окривљеног ЖЖ, адвоката Владимира Вучинића и адвоката Петра Митића наводи да је оваква изрека нејасна и противречна сама себи, односно да је нејасно да ли је окривљени ЕЕ од Прешева где су преузети илегални мигранти возило са мигрантима довезао “до у близину Београда” и “Малог Пожаревца”, или је возило пре тога напустио код Алексинца и побегао у непознатом правцу, а у погледу којих чињеница су у образложењу пресуде такође дати потпуно нејасни и у знатној мери противречни разлози, а на шта се основано указује и жалбом браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Сунчице Стаменковић.

Надаље се основано у жалбама поменутих бранилаца истиче да су у образложењу побијане пресуде изостали разлози о томе, на основу чега је првостепени суд утврдио да су окривљени ЂЂ, ЖЖ и ЕЕ заједно дошли у Прешево критичне вечери, где их је по договору у близини државне границе са Републиком Северном Македонијом и преузетим илегалним мигрантима од НН лица чекао окривљени АА, као и да су окривљени ЂЂ, ЕЕ и ЖЖ преузели свих 17 илегалних миграната од окривљеног АА, те исте сместили у путничко возило марке “Ford” тип “Galaxy”, те да су возило предали окривљеном ЕЕ који је тим возилом извршио недозвољени транзит 17 илегалних миграната. Ово посебно када се имају у виду искази сведока илегалних миграната РР, СС, ТТ, ЂЂ и УУ, дати пред Вишим јавним тужилаштвом у Нишу дана 05.04.2019. године, у којима су сведоци сагласно потврдили чињеницу да их је са места где су се скривали у шуми повезао човек који им је понудио помоћ око транспорта кроз Србију, који је потом, укупно њих 17, сместио у ауто и превезао за противуслугу од 500 евра по човеку.

Имајући у виду да из исказа наведених сведока, чији искази су прихваћени од стране првостепеног суда, произлази да је, осим једног човека са којим су договарали транспорт и коме су платили превоз, који их је критичном приликом сместио у возило, током вожење комуницирао телефоном са другим лицем и возио до места где је изненада напустио возило, где их је нашла полиција, не помињу било која друга лица, то се основано у жалбама бранилаца окривљених наводи да је нејасно које чињенице је првостепени суд утврдио из исказа сведока илегалних миграната у односу на окривљене АА, ЕЕ, ЂЂ и ЖЖ.

Надаље се основано у жалби браниоца окривљеног ЕЕ наводи да су у образложењу побијане пресуде изостали јасни и аргументовани разлози у погледу чињеничног утврђења из изреке да је окривљени ЕЕ управљао наведеним возилом од Прешева до Алексинца којим је извршио недозвољени транзит 17 илегалних миграната, указујући да из вештачења обављеног преко Завода за судску медицину, Одељења за идентификацију очинства биолошких и других трагова од 11.10.2019. године, ради упоређивања неспорног профила ЕЕ са спорним ДНК профилима узетим из возила марке “Ford” тип “Galaxy” рег. ознаке ... из које се утврђује да је упоредном анализом спорних и неспорних профила закључено да у наведеним траговима није

детектован биолошки материјал ЕЕ. Наведени доказ је прочитан у доказном поступку, што је наведено на страни 55 образложења побијане пресуде, међутим, првостепени суд је пропустио да исти оцени како појединачно тако и склопу одбране окривљеног ЕЕ у којој је негирао да је критичном приликом управљао поменутиим возилом.

Садржина телефонских разговора који су дана 05.04.2019. године у јутарњим часовима обавили окривљени АА и окривљени ЂЂ, цитирана је на страни 123 образложења побијане пресуде и то разговори вођени у 02:01:03, 02:05:18 часова, 02:27:00 часова, у којима окривљени ЂЂ у информише саговорника о томе шта се дешава на путу - да је у Алексинцу проблем, да се лице које окривљени ЂЂ покушава да контактира не јавља на телефон, да то лице јури полиција, након чега окривљени ЂЂ предлаже окривљеном АА да дође до Врања да иду да пронађу возача који је побегао и који се не јавља, а да он (ЂЂ) не може да се врати јер га је видела полиција, а затим се договарају да окривљени АА дође у Предијане.

Надаље се наводи разговор између окривљених ВВ и ЂЂ у 02:48:35 часова у коме договарају место сусрета, те њихова комуникација путем СМС порука у 02:57:14 и у 02:57:22 часова у којима окривљени ЂЂ прослеђује свој број телефона окривљеном ВВ и обавештава да тај број сачува, након чега остварују комуникацију у 03:21:11 часова током кога договарају састанак, а потом комуницирају СМС порукама у 03:21:33, 03:21:39 и у 03:25:36 часова у којима се међусобно информишу где се третнутно налазе и где треба да се састану. Исти саговорници потом воде разговор у 03:27:43 часова у коме окривљени ЂЂ наводи: “Ајде чекај ме на други паркинг, онај! Од Врање кад пођеш, не први, него други онај знаш?”, након чега наставља: “Да. Кад ја идем одозго, сад на доле, први паркинг на мене, на тебе други...”, а потом комуницирају у 03:34:30 часова када се међусобно орјентишу како би се видели на паркингу, разговора окривљеног АА и НН лица од 05.04.2019. године у 18:49:10 часова, у коме окривљени АА објашњава догађај од прошле ноћи и наводи: “Ј... му мајку, синоћ је било свашта”. И наставља: “Онај момак је пао са бициклом... Тако ми свега, након што је поправио, кренуо је, пао је. Отишао сам и узео сам га у Врању. Катастрофа човече ... Данас сам ... Шта кажеш ти, причај!”, и на питање НН лица: “Ко је није држао реч, кажи ми?”, окривљени АА одговара: “...не знам, каква будала”, те надаље на питање НН лица: “Да ли хоћеш да идеш на границу, човече?” које лице наводи да је у Прешево, окривљени АА одговара: “Ајде море, ајде”, а НН лице одговара: “Долазим да те узмем, ја сам код гробља”.

У наведеним разговорима не помињу се окривљени ЕЕ, те с обзиром на све наведено, за сада се не може прихватити закључак првостепеног суда да су окривљени ЕЕ и окривљени ЖЖ на напред описани начин извршили предметно кривично дело. Ово тим пре што је окривљени ЖЖ у својој одбрани категорично тврдио да критичне вечери није ишао у Прешево, што потврђује и сведок ФФ за кога је неспорно утврђено да се налазио у возилу наведеног окривљеног док су се заједно са окривљеним ЂЂ кретали од Врања према Нишу, где су кренули око 23,00 часова, при чему путничко возило ... окривљеног ЖЖ није евидентирано у фотодокументацији ЈП путеву Србије са надзорних камера наплатне станице Прешево, па разлози којима се првостепени суд руководио приликом извођења закључка да су окривљени на начин описан под тачком 9 изреке извршили наведено кривично дело нису могли бити прихваћени од стране овог суда.

Дакле, имајући у виду да је првостепена пресуда у односу на кривично дело описано под тачком 9 донета уз наведене битне повреде одредаба кривичног поступка, које су за последицу имале и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, то је пресуда усвајањем жалби бранилаца окривљених АА, ВВ, ЕЕ, ЋЋ и ЖЖ у овом делу морала бити укинута и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће отклонити наведене повреде, при чему ће имати у виду и остале жалбене наводе бранилаца окривљених ЕЕ и ЖЖ, којима се оспорава оцена одбрана окривљених ЕЕ и окривљених ЖЖ, као и исказа сведока ФФ, те оцена исказа сведока ХХ, ЦЦ, ЧЧ и ЏЏ у деловима у којима нису прихваћени од стране првостепеног суда, те наводе у вези оцене графичких приказа телефонког броја ЖЖ, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку, ценећи све доказе из којих се утврђују чињенице које су предмет доказивања како појединачно, тако и у међусобној вези и у склопу одбрана окривљених, дајући о томе јасне и аргументоване разлоге како у погледу објективних, тако и субјективних елемената предметног кривичног дела описаног под тачком 9 изреке побиијане пресуде.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 459 став 1, члана 457 и члана 458 став 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одлучио је као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Мирјана Јанковић – Недић, с.р.

Председник већа – судија
Милимир Лукић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић